TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2012. gada 19. decembrī*

Publiskie iepirkumi — Direktīva 2004/18/EK — 1. panta 2. punkta a) un d) apakšpunkts — Pakalpojumi — Slimnīcu būvju seismiskās nestabilitātes izpēte un novērtēšana — Starp diviem publisko tiesību subjektiem, no kuriem viena ir universitāte, noslēgts līgums — Valsts iestāde, kas var tikt kvalificēta kā saimnieciskās darbības subjekts — Līgums, kurā ir paredzēta atlīdzība — Atlīdzība, kas nepārsniedz radušās izmaksas

Lieta C-159/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 9. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 1. aprīlī, tiesvedībā

Azienda Sanitaria Locale di Lecce ,

Università del Salento

pret

***Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* u.c.**

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*], tiesneši U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. Toadere [*C. Toader*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*] (referents),

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 27. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Azienda Sanitaria Locale di Lecce* vārdā – *M. de Stasio* un *V. Pappalepore*, *avvocati*,

— *Università del Salento* vārdā – *E. Sticchi Damiani* un *S. Sticchi Damiani*, *avvocati*,

— *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* vārdā – *P. Quinto*, *avvocato*,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

— *Associazione delle Organizzazioni di Ingegneri di Architettura e di Consultazione Tecnico Economica* (*OICE*) u.c. vārdā – *A. Clarizia* un *P. Clarizia*, *avvocati*,

— *Consiglio Nazionale degli Architetti Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori* (*CNAPPC*) vārdā – *F. Sciaudone*, *M. Sanino*, *R. Sciaudone* un *A. Neri*, *avvocati*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *C. Colelli*, *avvocato dello Stato*,

— Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā – *M. Szpunar* un *M. Laszuk*, pārstāvji,

— Zviedrijas valdības vārdā – *K. Petkovska*, *S. Johannesson* un *A. Falk*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. Kružiková* un *C. Zadra*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2012. gada 23. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 1422/2007 (OV L 317, 34. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 2004/18"), 1. panta 2. punkta a) un d) apakšpunktu, 2. pantu, 28. pantu, kā arī II A pielikuma 8. un 12. kategoriju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Azienda Sanitaria Locale di Lecce* (Lečes Vietējā veselības aģentūra, turpmāk tekstā – "*ASL*") un *Università del Salento* (Salento universitāte, turpmāk tekstā – "universitāte"), no vienas puses, un *Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce* (Lečes provinces Inženieru kolēģijas padome) u.c., no otras puses, saistībā ar konsultēšanas līgumu, kas noslēgts starp *ASL* un universitāti (turpmāk tekstā – "konsultēšanas līgums") par Lečes provinces slimnīcu būvju seismiskās nestabilitātes izpēti un novērtēšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2004/18 preambulas 2. apsvērumā ir noteikts:

"Piešķirot tādu līgumu slēgšanas tiesības, ko dalībvalstīs noslēdz valsts, reģionālo vai vietējo varas iestāžu un citu publisko tiesību subjektu uzdevumā, jāievēro Līgumā paredzētie principi, konkrēti brīva preču aprite, brīva uzņēmējdarbības veikšana un brīva pakalpojumu aprite, kā arī no tiem izrietošie principi, piemēram, vienādas iespējas, nediskriminēšana, savstarpēja atzīšana, proporcionalitāte un pārredzamība. Tomēr attiecībā uz valsts [publiskā iepirkuma] līgumiem, kuru summa pārsniedz kādu noteiktu vērtību, ieteicams izstrādāt tādus noteikumus šo līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai paredzēto valsts procedūru koordinēšanai Kopienas līmenī, kuru pamatā ir minētie principi, un tas vajadzīgs, lai nodrošinātu līgumu efektivitāti un garantētu valsts [publiskā] iepirkuma atklātību konkurencei. [..]"

4 Šīs direktīvas 1. pantā ir noteikts:

"[..]

2.

a) "Valsts [publiskā iepirkuma] līgumi" ir finansiāli līgumi, kurus rakstveidā savstarpēji noslēdz viens vai vairāki komersanti [saimnieciskās darbības subjekti] un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un kuru mērķis ir būvdarbu realizācija, produkcijas piegāde vai pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas izpratnē;

[..]

d) "pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumi" ir valsts līgumi, kuri nav būvdarbu vai piegādes līgumi un kuru mērķis ir II pielikumā minēto pakalpojumu sniegšana.

[..]

8. Ar terminu "būvuzņēmējs", "piegādātājs" vai "pakalpojuma sniedzējs" apzīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu vai valsts iestādi, vai šādu personu un/vai struktūru grupu, kas tirgū piedāvā attiecīgi būvdarbu un/vai būves realizāciju, produkciju vai pakalpojumus.

Ar terminu "komersants" [saimnieciskās darbības subjekts] apzīmē gan būvuzņēmēju, gan piegādātāju un pakalpojuma sniedzēju. Šo terminu izmanto tikai vienkāršošanas nolūkā.

[..]

9. "Līgumslēdzējas iestādes" ir valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes, publisko tiesību subjekti, apvienības, kurās ietilpst viena vai vairākas šādas iestādes vai viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

[..]"

5 Saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu "līgumslēdzējas iestādes pret visiem komersantiem [saimnieciskās darbības subjektiem] izturas vienādi un nediskriminējoši un rīkojas pārredzami".

6 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 7. panta b) punktu šī direktīva tostarp ir piemērojama pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķīrušas līgumslēdzējas iestādes, kas nav šīs direktīvas IV pielikumā uzskaitītās centrālās valsts iestādes, ciktāl runa ir par līgumiem, kuri nav minēti starp šajā pantā paredzētajiem izņēmumiem, un ja tā paredzamā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – "PVN") ir vienāda vai pārsniedz EUR 206 000.

7 Atbilstoši minētās direktīvas 9. panta 1. un 2. punktam publiskā iepirkuma līguma paredzamās vērtības aprēķina pamatā ir paredzamā maksājuma kopsumma bez PVN, ko līgumslēdzēja iestāde ir aprēķinājusi līguma paziņojuma nosūtīšanas brīdī vai – attiecīgā gadījumā – brīdī, kad līgumslēdzēja iestāde sāk iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru.

8 Direktīvas 2004/18 20. pantā ir paredzēts, ka tādu iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības, kuru priekšmets ir šīs direktīvas II A pielikumā uzskaitītie pakalpojumi, piešķir saskaņā ar tās 23.–55. pantu, no kuriem 28. pantā ir paredzēts, ka "valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanā līgumslēdzējas iestādes piemēro valsts procedūru, kas pielāgota [minētās] direktīvas vajadzībām".

9 Direktīvas 2004/18 II A pielikumā ir ietvertas šādas pakalpojumu kategorijas:

— 8. kategorija, kas attiecas uz pētniecības un attīstības pakalpojumiem, izņemot pētniecības un attīstības pakalpojumus, kuros labumu negūst vienīgi līgumslēdzēja iestāde un/vai [saimnieciskās darbības] subjekts, kas to izmanto savā darbā, ar noteikumu, ka par sniegto pakalpojumu pilnībā atlīdzina līgumslēdzēja iestāde un/vai [saimnieciskās darbības] subjekts, un

— 12. kategorija, kas attiecas uz arhitektūras pakalpojumiem, inženiertehniskajiem pakalpojumiem, integrētajiem inženiertehniskajiem pakalpojumiem, pilsētplānošanas un vides plānošanas inženiertehniskajiem pakalpojumiem, saistītajiem zinātniskajiem un tehniskajiem konsultatīvajiem pakalpojumiem, tehnisko pārbaužu un analīžu pakalpojumiem.

Itālijas tiesības

10 Saskaņā ar 1990. gada 7. augusta Likuma Nr. 241, ar ko ievieš jaunus noteikumus administratīvās procedūras jomā un attiecībā uz piekļuvi administratīviem dokumentiem (*legge n. 241 – Nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi*, 1990. gada 18. augusta *GURI* Nr. 192, 7. lpp.), 15. panta 1. punktu "valsts pārvaldes subjekti [iestādes] pastāvīgi var slēgt savstarpējas vienošanās, lai sadarbības ietvaros reglamentētu ar vispārējo interešu īstenošanu saistītas darbības".

11 Republikas prezidenta 1980. gada 11. jūlija Dekrēta Nr. 382 par akadēmiskās izglītības reformu, kas attiecas uz apmācību, kā arī organizatoriskajiem eksperimentiem un didaktiku (*decreto del Presidente della Repubblica – Riordinamento della docenza universitaria, relativa fascia di formazione nonché sperimentazione organizzativa e didattica*, 1980. gada 31. jūlija *GURI* Nr. 209 parastais pielikums), 66. pantā ir noteikts:

"Universitātes var veikt izpētes un konsultēšanas darbības, kas noteiktas līgumos ar publisko un privāto tiesību subjektiem, ja tas netraucē veikt zinātniskās pedagoģijas darbību. Šādu līgumu izpildi parasti uztic fakultātēm un, ja tādu nav, institūtiem vai universitāšu slimnīcām, vai atsevišķiem pasniedzējiem, kuri strādā pilnu slodzi.

Iepriekšējā daļā minēto līgumu ietvaros veikto pakalpojumu rezultātā gūtie ienākumi tiek sadalīti saskaņā ar universitātes administratīvās padomes apstiprinātiem [iekšējiem] noteikumiem, pamatojoties uz izglītības ministra izsniegtu [..] paraugu.

Pasniedzējiem un darbiniekiem, kas nav pasniedzēji, bet kuri piedalās šādu pakalpojumu sniegšanā, var tikt izmaksāts atalgojums, kura kopējā summa gadā nepārsniedz 30 % no kopējā atalgojuma. Darbiniekiem šādā veidā izmaksātā summa nekādā ziņā nedrīkst pārsniegt 50 % no kopējiem ienākumiem no [minētajiem] pakalpojumiem.

Otrajā daļā minētie noteikumi nosaka summu, kas paredzēta, lai kompensētu universitātei radušos vispārēja rakstura izdevumus, un kritērijus, atbilstoši kuriem personālam piešķir trešajā daļā paredzētās summas. Pārējie ienākumi ir paredzēti didaktisko un zinātnisko materiālu iegādei, kā arī izdevumiem, kas saistīti ar fakultāšu, institūtu vai universitāšu slimnīcu, kuri ir piedalījušies līgumu izpildē, darbību.

No katra pakalpojuma gūtajiem kopējiem ienākumiem, kas jāsadala atbilstoši otrajā daļā paredzētajiem noteikumiem, katrā ziņā sākotnēji tiek atskaitīti universitātei saistībā ar minēto pakalpojumu veikšanu radušies izdevumi.

Ienākumi, kas gūti no iepriekšējā daļā minētās darbības, ir universitātes budžeta ieņēmumi."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

12 Ar 2009. gada 7. oktobra lēmumu *ASL* ģenerāldirektors apstiprināja iepirkuma procedūras specifikācijas attiecībā uz Lečes provinces slimnīcas būvju seismiskās nestabilitātes izpēti un novērtēšanu, ko veic universitāte, ņemot vērā neseno valsts tiesisko regulējumu attiecībā uz būvju, it īpaši tā saukto "stratēģisko ēku" drošību (turpmāk tekstā attiecīgi – "iepirkuma procedūras specifikācijas" un "izpēte").

13 Atbilstoši iepirkuma procedūras specifikācijām šī izpēte attiecībā uz katru ēku ietver šādus trīs virzienus:

— noteikt būves tipu, būvniecībā izmantotos materiālus un piemērotās aprēķinu metodes, veikt īsu faktiskā stāvokļa pārbaudi salīdzinājumā ar rīcībā nodotajiem projekta dokumentiem;

— pārbaudīt atbilstību būvnoteikumiem, veikt īsu analīzi par ēkas kopējo seismisko reakciju un iespējamas vietējās analīzes kopējās seismiskās reakcijas noteikšanai nozīmīgās būves sastāvdaļās vai apakšsistēmās un

— sagatavot iepriekšējā ievilkumā minētos rezultātus un tehniskās kartes par būvju diagnozēm; konkrēti – sagatavot ziņojumus par izpētītās būves tipu, par būves būvniecībā izmantotajiem materiāliem un stāvokli, kādā būve saglabājusies, it īpaši ņemot vērā aspektus, kam ir liela ietekme būves reakcijā uz seismisko risku būves atrašanās vietā; izstrādāt tehniskās kartes par slimnīcu seismiskās nestabilitātes klasifikāciju; sagatavot tehniskos ziņojumus par būves sastāvdaļām vai apakšsistēmām, kas atzītas par kritiskām seismiskās nestabilitātes pārbaudes ziņā; formulēt sākotnējus ierosinājumus un īsu izklāstu par veicamajiem seismiskās pielāgošanas vai uzlabošanas darbiem, it īpaši norādot uz dažādu iespējamo tehnoloģiju priekšrocībām un ierobežojumiem tehniski ekonomiskā ziņā.

14 2009. gada 22. oktobrī noslēgtajā konsultēšanas līgumā saistībā ar izpēti ir paredzēts:

— šī līguma maksimālais ilgums ir sešpadsmit mēneši;

— izpēte tiek uzticēta būvniecības tehniskajai darba grupai, kura drīkst piesaistīt augsti kvalificētus ārštata darbiniekus;

— šo izpēti īsteno ciešā sadarbībā starp *ASL* un universitātes izveidotajām darba grupām, lai sasniegtu minētās izpētes trešā virziena mērķus;

— zinātnisko atbildību uzņemas divas personas, ko attiecīgi izraudzījusies katra no pusēm;

— *ASL* ir eksperimentu laikā gūto rezultātu īpašnieks, bet apņemas minēt universitāti visās publikācijās tehniskajā vai zinātniskajā kontekstā; universitātei ir tiesības lietot minētos rezultātus zinātniskajās publikācijās vai paziņojumos, saņemot *ASL* atļauju, un

— attiecībā uz visiem pakalpojumiem *ASL* piešķir universitātei finansējumu EUR 200 000 apmērā bez PVN, kas maksājama četrās daļās; tomēr līguma priekšlaicīgas izbeigšanas gadījumā universitātei ir tiesības saņemt summu atkarībā no paveiktā darba apjoma, kas atbilst tās faktiskajām izmaksām un izdevumiem saistībā juridiskajām saistībām, kuras tā uzņēmusies izpētes izpildē.

15 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka šajā summā EUR 200 000 apmērā ir iekļauti šādi izdevumi:

— tehniskā aprīkojuma iegāde un lietošana: EUR 20 000;

— personāla komandējumu izdevumi: EUR 10 000;

— personāla izmaksas: EUR 144 000 un

— vispārējie izdevumi: EUR 26 000.

16 Tāpat arī šķiet, ka personāla izmaksas EUR 143 999,58 apmērā, tās noapaļojot uz EUR 144 000 atbilst šādām aprēķinātajām izmaksām:

— trīs stipendiju piešķiršana pētījumiem par laikposmu uz vienu gadu: EUR 57 037,98;

— asociētā profesora izmaksas par 180 stundām 2009. gadā (stundas tarifa likme – EUR 45,81) un par 641 stundām 2010. gadā (stundas tarifa likme – EUR 48,93): EUR 39 609,93;

— sertificēta pētnieka izmaksas par 170 stundām 2009. gadā (stundas tarifa likme – EUR 25,91) un par 573 stundām 2010. gadā (stundas tarifa likme – EUR 32,23): EUR 22 936,95;

— nesertificēta pētnieka izmaksas par 170 stundām 2009. gadā (stundas tarifa likme – EUR 20,50) un par 584 stundām 2010. gadā (stundas tarifa likme – EUR 26,48): EUR 18 949,32 un

— laboranta izmaksas par 70 stundām 2009. gadā (stundas tarifa likme – EUR 20,48) un par 190 stundām 2010. gadā (stundas tarifa likme –EUR 21,22): EUR 5465,40.

17 Dažādas kolēģijas un profesionālās asociācijas, kā arī uzņēmumi cēla vairākas prasības *Tribunale amministrativo regionale per la Puglia, sede di Lecce* (Apūlijas Reģionālā administratīvā tiesa Lečē) par lēmumu, ar kuru apstiprinātas iepirkuma procedūras specifikācijas, kā arī par ikvienu sagatavojošu aktu, kas ar to saistīts vai kas pieņemts pēc tā, it īpaši norādot uz valsts un Savienības tiesību aktu publisko iepirkumu jomā pārkāpumu. Ar savu spriedumu minētā tiesa apmierināja minētās prasības, uzskatot, ka saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem šī izpēte bija inženierzinātnes pakalpojumu iepirkuma līgums.

18 Saistībā ar apelācijas sūdzībām, ko *ASL* un universitāte cēlušas par minēto spriedumu, tās būtībā norāda, ka saskaņā ar Itālijas tiesībām konsultēšanas līgums ir uzskatāms par sadarbības līgumu valsts administrācijas iestāžu starpā attiecībā uz darbībām vispārējās interesēs. Universitātes dalība šādā līgumā, kurā ir paredzēta atlīdzība – lai arī šī atlīdzība ir ierobežota radušos izdevumu apmērā – ietilpstot tās institucionālajā darbībā. Ir arī norādīts, ka izpēte tiek uzticēta pētniecības iestādēm, kā arī tas, ka tā attiecas uz pētniecību, pamatojoties uz eksperimentiem un analīzi, kas jāveic ārpus jebkādas standartizētas metodoloģijas un ārpus jebkādas kodificētas vai zinātniskajā literatūrā nostiprinājušās procedūras. Šādu sadarbības līgumu valsts administrācijas iestāžu starpā tiesiskums saskaņā ar Savienības tiesībām izrietot no Tiesas judikatūras.

19 Iesniedzējtiesa norāda, ka 1990. gada 7. augusta Likuma Nr. 241 15. pantā paredzēto līgumu valsts pārvaldes iestāžu starpā mērķis ir koordinēt dažādu valsts pārvaldes iestāžu darbību, kuras visas īsteno specifiskas sabiedriskās intereses, un tie ir sadarbības veids, kuram jāsekmē pēc iespējas iedarbīgāka un pēc iespējas ekonomiskāka sabiedrisko pakalpojumu pārvaldība. Šāds līgums var tikt noslēgts, ja valsts pārvaldes iestādei ir nodoms par atlīdzību deleģēt pakalpojuma sniegšanu citai valsts pārvaldes iestādei un ja šis pakalpojums atbilstoši līgumslēdzēju pušu institucionālajiem mērķiem ietilpst valsts pārvaldes funkcijās.

20 *Consiglio di Stato* [Augstākā administratīvā tiesa] tomēr vēlas noskaidrot, vai līguma noslēgšana valsts pārvaldes iestāžu starpā nav pretrunā brīvas konkurences principam, ja viena no attiecīgajām iestādēm var tikt uzskatīta par saimnieciskās darbības subjektu, jo šī kvalifikācija ir attiecināma uz jebkuru publisko tiesību subjektu, kas sniedz pakalpojumus tirgū, neatkarīgi no galvenā mērķa gūt peļņu, izveidotas uzņēmuma organizatoriskās struktūras vai nepārtrauktas atrašanās tirgū. Šajā ziņā iesniedzējtiesa atsaucas uz 2009. gada 23. decembra spriedumu lietā C-305/08 *CoNISMa* (Krājums, I-12129. lpp.). Tā kā universitātei šajā ziņā ir kapacitāte piedalīties uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu

publiskā iepirkuma procedūrā, starp to un līgumslēdzējām iestādēm noslēgtie līgumi ietilpstot Savienības tiesību normu publisko iepirkumu jomā piemērošanas jomā, ja tie, kā tas ir pamatlietā, attiecas uz pētniecības pakalpojumiem, kuri nešķiet nesaderīgi ar Direktīvas 2004/18 II A pielikuma 8. un 12. kategorijā minētajiem pakalpojumiem.

21 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Direktīva 2004/18] un it īpaši tās 1. panta 2. punkta a) un d) apakšpunkts, 2. un 28. pants, kā arī II[A] pielikuma 8. un 12. kategorija nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir atļauts rakstveidā noslēgt līgumus starp divām līgumslēdzējām iestādēm par slimnīcu būvju seismiskās nestabilitātes izpēti un novērtēšanu, kas ir jāveic, ņemot vērā valsts tiesību aktus būvju un it īpaši tā saukto "stratēģisko" ēku drošības jomā, par atlīdzību, kas nepārsniedz izmaksas, kuras radušās, sniedzot šo pakalpojumu, ja izpildītāja iestāde var rīkoties saimnieciskās darbības subjekta statusā?"

Par prejudiciālo jautājumu

22 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīva 2004/18 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru, neizsludinot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, atļauts noslēgt līgumu, ar kuru divi publisko tiesību subjekti nodibina savā starpā pamatlietā aplūkoto sadarbību.

23 Vispirms ir jānorāda, ka Direktīvas 2004/18 piemērošana publiskajam iepirkumam ir pakļauta nosacījumam, ka tā vērtība sasniedz tās 7. panta b) punktā noteikto robežvērtību, ņemot vērā parasto vērtību to būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu tirgū, uz kuriem attiecas šis publiskais iepirkums. Pretējā gadījumā ir jāpiemēro LESD pamatnoteikumi un vispārējie principi, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas pilsonības dēļ principi, kā arī no tiem izrietošais pārskatāmības pienākums, ja vien attiecīgajam iepirkuma līgumam ir zināmas starpvalstu intereses, tostarp ņemot vērā tā nozīmi un īstenošanas vietu (šajā ziņā skat. 2008. gada 15. maija spriedumu apvienotajās lietās C-147/06 un C-148/06 *SECAP* un *Santorso*, Krājums, I-3565. lpp., 20., 21. un 31. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

24 Tomēr apstāklis, ka līgumam, par kuru ir runa pamatlietā, vajadzības gadījumā var piemērot gan Direktīvu 2004/18, gan LESD pamatnoteikumus un vispārējos principus, neietekmē atbildi uz uzdoto jautājumu. Faktiski Tiesas judikatūrā noteiktie kritēriji, lai izvērtētu, vai uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā izsludināšana ir obligāta, ir atbilstoši gan attiecībā uz šīs direktīvas, gan LESD noteikumu un principu interpretāciju (šajā ziņā skat. 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-573/07 *Sea*, Krājums, I-8127. lpp., 35.–37. punkts).

25 Tā kā tas ir noskaidrots, ir jānorāda, ka atbilstoši Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punktam rakstveidā noslēgtais līgums starp saimnieciskās darbības subjektu un līgumslēdzēju iestādi, kurā ir paredzēta atlīdzība un kura priekšmets ir šīs direktīvas II A pielikumā minēto pakalpojumu sniegšana, ir uzskatāms par publisko iepirkumu.

26 Šajā ziņā, pirmkārt, tam, ka šis saimnieciskās darbības subjekts pats ir līgumslēdzēja iestāde, nav nozīmes (šajā ziņā skat. 1999. gada 18. novembra spriedumu lietā C-107/98 *Teckal*, *Recueil*, I-8121. lpp., 51. punkts). Turklāt nav nozīmes tam, ka attiecīgā subjekta galvenais mērķis nav peļņas gūšana, ka tam nav uzņēmuma organizatoriskās struktūras vai ka tas nenodrošina nepārtrauktu atrašanos tirgū (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *CoNISMa*, 30. un 45. punkts).

27 Tādējādi attiecībā uz tādām iestādēm kā valsts universitātes Tiesa nosprieda, ka šādām iestādēm principā ir tiesības piedalīties pakalpojumu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā. Tomēr dalībvalstis var reglamentēt šo iestāžu darbību un tostarp atļaut vai neatļaut tām

darboties tirgū, ņemot vērā to institucionālos un statūtos noteiktos mērķus. Taču, ja un ciktāl minētās iestādes ir tiesīgas piedāvāt noteiktus pakalpojumus tirgū, tām nevar aizliegt piedalīties uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, kurš attiecas uz šo pakalpojumu sniegšanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *CoNISMa*, 45., 48., 49. un 51. punkts). Konkrētajā gadījumā iesniedzējtiesa norādīja, ka Republikas prezidenta 1980. gada 11. jūlija Dekrēta Nr. 382 66. panta pirmajā daļā skaidri ir atļauts valsts universitātēm sniegt pētniecības un konsultēšanas pakalpojumus valsts vai privātiem subjektiem, ciktāl šāda darbība nekaitē to izglītības funkcijām.

28 Otrkārt, tādas darbības kā tās, kuras ir pamatlietā aplūkotā līguma priekšmets, neraugoties uz to, ko min iesniedzējtiesa, proti, ka tās var attiekties uz zinātnisko pētniecību, atkarībā no tā, kas veido to darbības faktisko raksturu, ietilpst vai nu Direktīvas 2004/18 II A pielikuma 8. kategorijā minētajos pētniecības un tehnoloģijas attīstības pakalpojumos, vai arī šī pielikuma 12. kategorijā noteiktajos inženiertehniskajos pakalpojumos un saistītajos zinātnisko un tehnisko konsultāciju pakalpojumos.

29 Treškārt, kā ģenerāladvokāte to norādīja savu secinājumu 32.–34. punktā un kā tas izriet no parastās un ierastās jēdziena "par atlīdzību" nozīmes, līgums nevar tikt izslēgts no publiskā iepirkuma jēdziena tikai tādēļ, ka tajā paredzētā atlīdzība sedz vienīgi izdevumus, kas radušies pielīgtā pakalpojuma sniegšanā.

30 Ja vien iesniedzējtiesas veicamajās pārbaudēs nav konstatēts citādi, šķiet, ka pamatlietā aplūkotajā līgumā ir saskatāmas visas šī sprieduma 26.–29. punktā minētās pazīmes.

31 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka abi publisko tiesību subjektu starpā noslēgtie iepirkuma līgumi neietilpst Savienības tiesību publisko iepirkumu jomā piemērošanas jomā.

32 Pirmkārt, runa ir par publisko tiesību subjektu noslēgtajiem iepirkuma līgumiem ar juridiski no tās nošķirtu subjektu [atvasinātā publiskā persona], ja vienlaikus šis subjekts [atvasinātā publiskā persona] atrodas šī publisko tiesību subjekta padotībā, kas ir līdzvērtīgas padotības attiecības tām, ko tā īsteno attiecībā uz savām padotības iestādēm, un ja minētais publisko tiesību subjekts lielāko daļu savu funkciju īsteno kopā ar tā padotības iestādēm (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Teckal*, 50. punkts).

33 Tomēr nav šaubu, ka šis izņēmums nav piemērojams tādā gadījumā kā pamatlietā aplūkotajā, jo no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka universitāte neatrodas *ASL* padotībā.

34 Otrkārt, runa ir par līgumiem, kuri iedibina sadarbību publisko tiesību subjektu starpā un kuru mērķis ir nodrošināt tām kopīgā sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma īstenošanu (šajā ziņā skat. 2009. gada 9. jūnija spriedumu lietā C-480/06 Komisija/Vācija, Krājums, I-4747. lpp., 37. punkts).

35 Šajā gadījumā Savienības tiesību normas publisko iepirkumu jomā nav piemērojamas, jo turklāt šādi līgumi ir noslēgti tikai publisko tiesību subjektu starpā bez privāto tiesību subjekta dalības, nevienam privātam uzņēmumam netiek radīts privileģētāks stāvoklis attiecībā pret tā konkurentiem un šīs nodibinātās sadarbības īstenošanas pamatā ir vienīgi ar sabiedrības interešu īstenošanu saistīti apsvērumi un prasības (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Vācija, 44. un 47. punkts).

36 Lai gan, kā to norāda iesniedzējtiesa, pamatlietā aplūkotais līgums šķietami atbilst attiecīgiem šī sprieduma iepriekšējos divos punktos minētajiem kritērijiem, tomēr šāds līgums var būt ārpus Savienības tiesību publisko iepirkumu jomā piemērošanas jomas tikai tad, ja tas atbilst visiem šiem kritērijiem.

37 Šajā ziņā šķiet, ka no lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertajām norādēm izriet, pirmkārt, ka šajā līgumā ir ietvertas visas materiālās pazīmes, starp kurām nozīmīga vai pat dominējošā daļa atbilst inženieru vai arhitektu vispārīgi veiktajām darbībām un kuras, lai gan tās balstītas uz zinātniskiem

pamatiem, tomēr nelīdzinās zinātniskajai pētniecībai. Līdz ar to pretēji tam, ko Tiesa konstatēja iepriekš minētā sprieduma lietā Komisija/Vācija 37. punktā, nešķiet, ka sabiedriskā pakalpojuma funkcija, kas ir ar šo līgumu publisko tiesību subjektu starpā iedibinātās sadarbības priekšmets, nodrošinātu *ASL* un universitātei kopīgās sabiedriskā pakalpojuma funkcijas īstenošanu.

38 Otrkārt, ja augsti kvalificētie ārštata darbinieki, kurus universitātei ir atļauts piesaistīt atsevišķu pakalpojumu sniegšanai, ietvertu privātos pakalpojumu sniedzējus, pamatlietā aplūkotais līgums privātajiem uzņēmumiem radītu labvēlīgāku situāciju.

39 Taču iesniedzējtiesai ir jāveic visas šajā ziņā vajadzīgās pārbaudes.

40 Tādējādi uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Savienības tiesības publisko iepirkumu jomā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas atļauj noslēgt līgumu, ar kuru publisko tiesību subjekti savā starpā nodibina sadarbību, neizsludinot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, ja – kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – šāda līguma priekšmets nav šiem subjektiem kopīgas sabiedriskā pakalpojuma funkcijas īstenošanas nodrošināšana, ja to neregulē vienīgi ar sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu saistīti apsvērumi un prasības vai ja tas var radīt privātajam pakalpojumu sniedzējam priviliģētāku situāciju attiecībā pret tā konkurentiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Savienības tiesības publisko iepirkumu jomā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas atļauj noslēgt līgumu, ar kuru publisko tiesību subjekti savā starpā nodibina sadarbību, neizsludinot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, ja – kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – šāda līguma priekšmets nav šiem subjektiem kopīgas sabiedriskā pakalpojuma funkcijas īstenošanas nodrošināšana, ja to neregulē vienīgi ar sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu saistīti apsvērumi un prasības vai ja tas var radīt privātajam pakalpojumu sniedzējam priviliģētāku situāciju attiecībā pret tā konkurentiem.

[Paraksti]